

A LA VERGE DEL MONT

*Del Mont Verge Maria,
Reyna del Ampurdà,
jo al cel pujar voldria;
Verge Maria,
daume la mà.*

I.

Aném, ampurdanesos,
d' amor de Deu encesos
pujém a dalt del Mont,
a veure aqueixa estrella,
que riu hermosa y bella
de nostra terra al front.

II.

Son trono es una serra,
que en mitj de nostra terra
s' aixeca fins als cels,
te 'ls núbols per cortina,
per blava mantellina
la volta dels estels.

III.

Oh Reyna y sobirana
regnáu en eixa plana,
regnáu en tots los cors.
Que vostra mà 'ns ampare;
salvaunos, dolsa Mare
dels pobres pecadors.

IV.

Donaunos bona anyada,
giráu la pedregada
que ve del Canigó,
trayèu de aquesta terra
las sectas que fan guerra
a nostra religió. V.

